

První list Petřův

Patnáctá část

1P 5,8-14

1. Vzepřete se d'áblu (verše 8-11)

Buďte střízliví, buďte bdělí! V této výzvě se možná odráží Petrova vzpomínka na události v zahradě Getsemane (Mt 26,36-46). Tenkrát Petr nevydržel s Ježíšem bdít ani jedinou hodinu na modlitbách. A Kristus tehdy svým rozespalým učedníkům řekl: „*Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.*“ (Mt 26,41 ČEP) A to je jistě i účel apoštolovy výzvy - aby příjemci listu nepodlehli pokušení.

Důvodem ke střízlivosti a bdělosti je přítomnost protivníka - d'ábla. Ten je zde přirovnán ke řvoucímu lvu, který obchází kolem stáda a hledá si kořist. Apoštol má zřejmě stále na mysli přirovnání církve ke stádu ovcí (1P 5,2). Řvaní lva může být obrazem všelijakého zastrašování, které křesťané v situaci pronásledování prožívali. Dábel na ně řval prostřednictvím nevěřících lidí, kteří se jim posmívali, haněli je, vyhrožovali jim a ohrožovali je. Sám Petr kdysi pod vlivem strachu třikrát zapřel Pána Ježíše (Mt 26,69-75). Nechtěl tedy, aby se křesťané, kterým psal, odklonili od Krista. Nechtěl, aby se pod vlivem d'áblova řvaní vydali na cestu hříchu.

Měli tedy být ve střehu a vzepřít se d'áblu zakotvení ve víře. Šlo o víru v Krista, který je nakonec z každého trápení vysvobodí a uchová pro své království. V Ef 6,10-17 mluví Pavel o Boží zbroji. Její součástí je i štít víry (Ef 6,16), který nás má ochránit před ohnivými střelami Zlého. Ohnivé střely jsou možná obrazem stejné skutečnosti jako řvaní lva, například všelijakých skličujících a zlých myšlenek, které nás mají odvrátit od cesty za Kristem.

Povzbuzením jim mělo být, že křesťané na všech místech na světě procházejí stejným utrpením. I jiní učedníci Pána Ježíše byli vystaveni nepřátelství ze strany nevěřících a onomu d'ábelskému řvaní. Někdy řešíme určité problémy a myslíme, kdovíjak to nemáme těžké. Když pak slyšíme, že někde úplně jinde někdo jiný řeší totéž (nebo ještě obtížnější věci), může to pro nás být povzbuzením. Víme, že v tom nejsme sami. Někdy nás však zpráva o problémech někoho jiného může i zahanbit.

Ve srovnání s věčností je každé nynější utrpení krátké. A právě na věčností prožijeme všechno to obnovení a upevnění, o němž tu apoštol píše. Můžeme to však prožít i v tomto čase, když nám Bůh dopřeje oddechnutí v našich těžkostech. Ať tak či onak, žádné utrpení křesťanů pro víru není navěky. Bůh dokonce způsobuje, že nám všechny věci napomáhají k dobrému (Ř 8,28). V každé situaci je naděje křesťana v Bohu, který má moc až navěky.

2. Závěrečné pozdravy (verše 12-14)

Silvanus byl snad doručitelem listu. Byl možná i písařem, který list nejen napsal, ale také (na základě Petrových pokynů) zformuloval. Jedná se patrně o muže, o němž se jinde v NZ píše jako o Silasovi. Byl jedním z blízkých spolupracovníků apoštola Pavla (Sk 15,40; 16,19; 2K 1,19; 1Te 1,1; 2Te 1,1).

Účelem apoštolova krátkého listu bylo povzbudit adresáty a také jim dosvědčit, že pravá Boží milost je právě taková, jak ji ve svém dopise vylíčil. Chtěl jim dosvědčit, že jsou duchovně na správné cestě, i když je nepřátelství nevěřících mohlo znejišťovat. Pokud se příjemci listu budou řídit apoštolovými pokyny, pak budou Boží milost opravdu přijímat a opravdu z ní žít. K takovému životu patří například to, že Kristův učedník trpělivě snáší nespravedlivé pronásledování ze strany nevěřících (srov. 1P 2,19-20). V této pravé Boží milosti mají křesťané stát a nedat se od ní ničím odvrátit.

Apoštol vyřizuje pozdrav od spoluvyvolené v Babylóně. Těmito slovy apoštol patrně míní církve v Římě, který je zde symbolicky označen názvem Babylón. Markem je zřejmě míněn Jan Marek. Do domu matky Jana Marka šel Petr poté, co ho anděl vyvedl z vězení (Sk 12,12). Tento Marek se také vydal s Barnabášem a Pavlem na misijní cestu, předčasně je však opustil (Sk 12,25; 13,4-5.13). Podle tradice je Marek autorem druhého ze čtyř evangelií, které měl sepsat na základě kázání apoštola Petra. V duchovním smyslu pokládal Petr Marka za svého syna.

Petr nemohl příjemce listu jako své duchovní děti políbit osobně, a tak je vyzývá, aby se pozdravili navzájem políbením lásky. Závěrem listu jim přeje pokoj jako těm, kdo se nachází v Kristu.